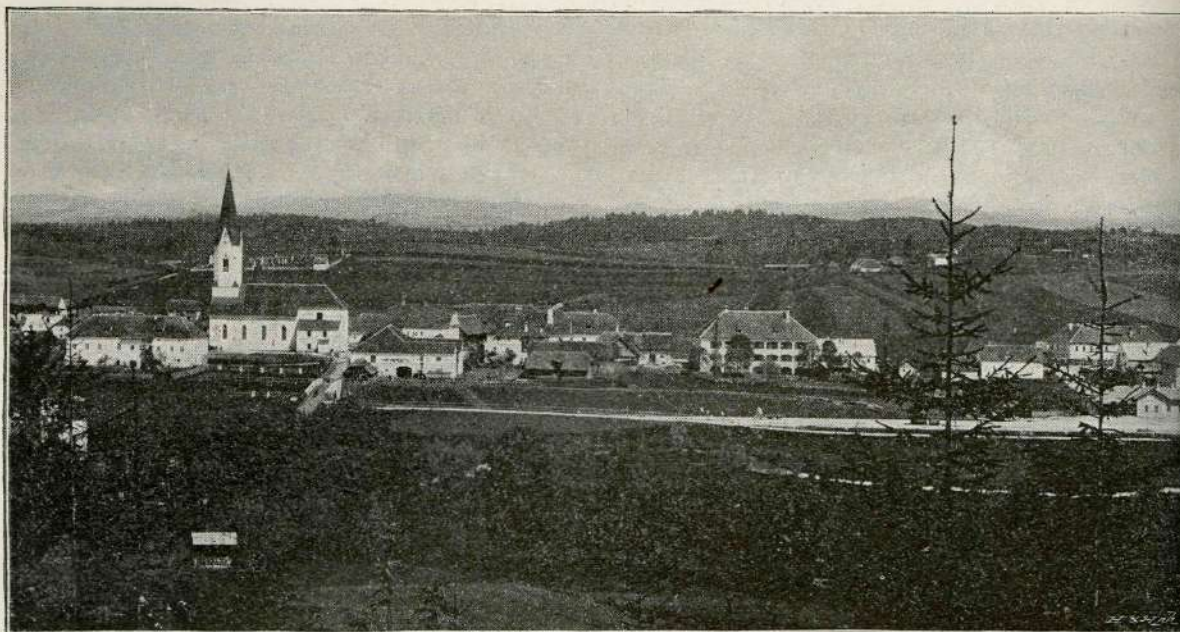




Trebnje. (Fotografoval Fr. A.)

na Kranjskem; žal, da traja le pol ure. Tudi na tej postaji je bil sprejem živahen, dasi preprost.

Ob pol dveh je bil vlak zopet pri Novem mestu; gostje so izstopili in se z vozovi peljali v mesto, kjer je bil slovesen pozdrav, in od tod naprej na vinorejsko šolo na Grmu.

Novo mesto je bilo vse okrašeno. Slavolok ob vhodu, zastave, zelenje — vse je kazalo, da se raduje slovesnega dneva.

Goste je naposled privabil in združil slovesni obed ob treh popoldne v kurilnici kolodvorski, ki je bila za ta namen okrašena prav sijajno. Ali naj ponovim še napitnice? Prva je veljala presvetlemu cesarju, druga trgovinskemu ministru in njegovemu zastopniku, tretja pa, katero je izustil načelnik slavnosti, vitez Wittek, vojvodini Kranjski. Vse tri napitnice so počastile tudi slovensko besedo, dasi niso zaničevale nemške.

Naposled je bila zabava jako živahna; tudi novomeške narodno oblečene gospice so prišle pozdravit goste in jih oveselit z lepimi slovenskimi pesmami.

Ob pol šestih je zapiskal vlak slovo Novemu mestu in odhitel v Ljubljano, kamor je došel ob deveti uri zvečer.

Tako se je godila res znamenita slovesnost, ki ne izgine kmalu iz spomina udeležencem, zlasti ne domoljubom, ki so opazovali prizore drugače, kakor samo radovedno.

Dasi se je kazal tukaj le majhen del dolenjske strani, a razodevala je vendar tako ljubeznivo, živahno in lepo stran svojega svojstva,

da se ti je nehoté priljubila. Doslej so imeli Gorenjci nekako vodstvo na Kranjskem: kdo vé, ali ne bodo odslej Dolenjci tekmovali uspešno ž njimi, saj v škodo ne bo to nikomur.

Kraji ob dolenjski železnici ponujajo mnogo zanimivih podob: upamo, da bodo ptujci radi zahajali vanje, zlasti proti jeseni.

Da bi le ptujci ne prinesli nepotrebnih in škodljivih razvad, ptujega jezika in verske nemarnosti! Dolenjec je mehak, a tu ne smé biti prijenljiv. Ako postane versko in narodno nemaren, izgubljen je tudi za napredek.

Dolžnost voditeljev narodovih je, da ga vodijo požrtvovalno in umno. Slovenske dežele niso bogate, ali uboge tudi niso, treba jim pridnih rok, domačinom ljubezni do doma.

Če prideš, Slovenec, na Dolenjsko, naj se ti podvoji ljubezen do slovenske zemlje in njenih prebivalcev. Objemi jih v duhu, vedoč, da so ti tvoji dragi slovenski rojaki.

Ko bi bil jaz oni mož, ki ima prvo besedo pri uravnavi železnic, naredil bi bil napise na postajah nekoliko drugače: najprej slovensko, potem nemško. Saj je prebivalstvo samo slovensko in njemu je pač treba priznati pravico, da imenuje svoje kraje po svoje. Tako ravnanje priporoča ona olika, ki je jedino vseobčna, svetovna olika: spoštovanje do bližnjega in priznavanje njegovih pravic. Seveda, vsaka dobra stvar dozori le polagoma: tako upamo, da bode tudi vrhovno ravnateljstvo državnih železnic, ki ima gotovo srcé za naše slovenske dežele, sprejelo to načelo in izkazalo nam ljubav, da premeni